

navnlig under Straatag. Det ærede Medlem nævnte et Middel til mulig at forhindre det Færlige ved, at brændende Sodflager sløi ovenud, nemlig Anvendelsen af Staaltraadsgittere. Deri er jeg ogsaa enig med ham, men jeg tror, at et enkelt Lag næppe vil være tilstrækkeligt, jeg tror nok, der helst maa være to Lag med en Afstand af mindst 5—6 Alen og temmelig ringe Maftevidde. Men herom kan der jo tages nærmere Bestemmelse. Er der anbragt et saadant Dobbeltgitter over en snæver Storsten, er jeg tilbøjelig til at tro, at Faren, der kan opstaa ved brændende Sodflager, omtrent vil være fjernet. Med Hensyn til § 6, der omhandler Anbringelsen af Dampfjedler, skal jeg udtale som min Formening, at det er vistnok meget ubehageligt at have Dampfjedler under Straatag. Derfor har ogsaa Brandforsikringerne set sig nødsagede til, som nævnt af det ærede Medlem for Erøeskjøbing (Brockenhuus-Schack), at forhøje Kontingentet overordentligt meget for enhver straateft Bygning, hvori der findes en Dampfjedel. Det vil rimeligvis ogsaa, som det ærede Medlem nævnte, have til Følge, at Ciere af flige Bygninger overalt vil blive nødsagede til i en nær Fremtid, forsaavidt det ikke allerede er sket, at anbringe andet ikke ildfængende Tag paa disse Bygninger, hvilket jeg kun kan finde heldigt; thi ganske sikkert er det, at selv om der er en høj Dampforsten, er det ikke umuligt, at Ilden fra en saadan har bevirket adskillige af de ikke saa Aldebrande, der have været i de senere Tider. Hvad endelig § 11 angaar, som omhandler Brugen af Vygter, og som er omtalt af et Par af de foregaaende Talere, skal jeg udtale, at jeg nødvendig vil gaa med til at forbyde Brugen af Stenolie eller anden Belhøning i Lade eller Stald, men jeg vil overordentlig gjerne gaa med til at forbyde Brugen af dem i Glasbeholdere eller fligt. Har man stærke Beholdere enten af Metal eller Andet, som man er vis paa ikke springer, fordi Vygten vælter, ved at der bliver stukket til den, eller der bliver slaaet en Kude itu, er der ikke saa stor Fare derved. Der kan være ligesaa stor Fare ved almindelige Vys. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg kun skal tilføie, at det skulde glæde mig, om det kunde lykkes i denne Samling at faae denne Lov til at træde i Kraft. Der kan nok være en eller anden Bestemmelse, der trænger til Ændring, men Lovforslaget bliver jo rimeligvis henvisst til et Udvalg, der da vil have Leilighed til at underkaste det en nøiere Drøftelse.

Solstein-Solsteinborg: Jeg had om Ordet, da det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valakreds (Thorup) havde Ordet, idet der fremkom adskillige Udtalelser fra ham, der vare saa lidet stemmende med min Erfaring, at jeg finder det rigtigt her strax at gjøre nogle Bemærkninger derimod. Det første var med Hensyn til en Bestemmelse, hvorom der ogsaa er fremkommet Udtalelser fra senere Talere, angaaende Anvendelse af Jerntraad i Stedet for Simer, Hysning, eller hvad man nu bruger til at binde brændbart Tækkemateriale med. Jeg vil i den Henseende ikke undlade at henvise til den Erfaring, jeg har, som ikke er saa ganske lille. Jeg har i mange Aar kun benyttet Staaltraad til at binde Straatag fast med. Den eneste Mlempe, jeg derved har bemærket, er, at det skal gjøres med lidt Omhyggelighed. Den Tækkemand, der anvender det, skal bruge en vis Forsigtighed og have en lille Smule Rutine. Jerntraad er ikke vanskeligere at binde med end noget andet Materiale, men der skal passes paa, at der ikke trækkes saa stærkt til, at Straaet skræres over eller beskadiges. Hvad angaar det Spørgsmaal, at Taget, naar det senere viste sig at ligge for løst, med Tiden kunde strammes, da har jeg gjort den Erfaring, at det ikke er vanskeligt, naar den fornødne Forsigtighed anvendes. Der er dog imidlertid ved denne Sag et Punkt, som jeg gjerne vil tillade mig at berøre. Jeg ser med Beklagelse, at der ikke i § 1 findes nogen Bestemmelse om Anvendelsen af Ildgittere. Nu indrømmer jeg fuldkomment, at de egentlig ikke have Noget at bestille med Brandfaren, som det her dreier sig om, men de have saa meget mere at bestille med Sikkerheden for det Levende, som er indeni det brændende Hus. Vi se jo hvert Dieblif store Besættninger indebrænde, og hvorfor? Fordi det brændende Straatag falder ned og ligger som en brændende Bald omkring alle Ud-gange og forhindrer Mennefter og Dyr fra at komme ud. Vi have jo i den senere Tid Beretninger om, at Mennefter ere indebrændte i temmelig stort Antal, forleden var det, saavidt jeg erindrer, 7 Mennefter, der indebrændte paa et Sted. Dette kan forebygges ved Anvendelse af Ildgittere, som gjøre det muligt for dem, der ere indenfor, at komme ud, og for Folk udenfra at komme dem til Hjælp, som ere indenfor, uden at risikere Livet. Det vilde være urigtigt ikke at benytte denne Leilighed til at faae noget saa Fortrinligt indført som almindelig Meaer, hvorved man for Fremtiden kunde sikke sig, at Faren for de levende Bæfener vilde blive mindre.